

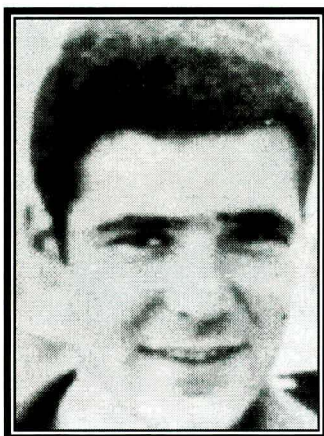

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון דוד אלפסי ז"ל

בן מזל ועזרא

נולד במוצא עילית

בתאריך א' באלול תשט"ז, 8/8/1959

התגייס בנובמבר 1974

שרת בחיל החימוש

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ב' באב תשל"ז, 17/7/1977

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 5 שורה: 2 קבר: 3

הותיר אחריו הורים, שתי אחיות ואח

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן עזרא ומזל. נולד ביום א' באלול תשט"ז (8.8.1956) במוצא עילית. הוא התחיל ללמוד בבית-הספר האזורי שבקרית-ענבים, אחר-כך הרחיק עד לאשדוד ולמד שנתיים בבית-הספר הימי 'אורט', שהה פרק-זמן מסוים בבית-הספר הטכני של חיל-הים, ולבסוף סיים את לימודיו ב'אורט-חניכים' שבירושלים, במגמה של מכונאות-רכב. דוד היה יוצא עם חבריו לטיולים ולמסעות ברחבי-הארץ. כן שיחק כדורגל בקבוצה שבמוצא-עילית. מטעם צה"ל עבר קורס-נהיגה קדם-צבאי ולפני גיוסו אף הספיק לעבוד כמה חודשים במוסד בירושלים.

דוד גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1974 וכבעל-מקצוע הוצב לחיל-החימוש. בצבא הוסיף ללמוד ולהשתלם במקצועו. הוא שירת כמכונאי בכמה יחידות ולבסוף הוצב למפקדת אגד ארטילרי כבוחן נגמ"שים והיה אחראי לתקינותם של נגמ"שי היחידה. חברו ליחידה, בני, מספר כיצד ניגש דודי, עם בואו ליחידה, אל שורת הנגמ"שים שחיכו לתורם לטיפול ותיקון "ואיש לא האמין, איש לא ידע/אם זה בן-אדם או מכונה/ולאחר כמה שבועות עמדו הנגמ"שים/כשורת לוחמים". דוד עמד בהצלחה בבחינות המקצועיות בשלב הגבוה ביותר והוענקה לו דרגת סמל-ראשון.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

חברו יוסי מציין, כי דוד היה "אחד ויחיד, חייל מעולה, חייל מצטיין, חייל עם רצון עז, בעל תודעה ויזמה עצמית, אשר בזכותו יש לנו הרבה נגמ"שים: כולם נוסעים כולם תקינים וכולם מוכנים למלחמה". הוא היה בעל-מקצוע מעולה וגם איש-חברה עליו שנתן תמיד קולו בשיר והבדיחות היו שגורות על שפתיו.

ביום ב' באב תשל"ז (17.7.1977) נפל דוד בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל שבירושלים. השאיר אחריו הורים, שתי אחיות ואח.

במכתב-תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "מפקדים, חיילים וחיילות, כל-אחד אהב אותו מאוד, כי דודי היה דבר מיוחד במינו. את כל מרצו ואונו הקדיש דודי ליחידה ולכלי-הרק"מ. לא הבדיל בין שעות-עבודה לשעות-מנוחה, לא יום ולא לילה. כאשר כולם נמו את שנתם, היה דודי עובד ומתקן, טורח ומזיע, בוחן ורושם, ולא על-מנת לקבל פרס, כי זה היה טבעו של דודי... בנפלו אבד לי רע, חבר, ידיד, אדם, ומעל-לכול חייל למופת".

משפחתו הנציחה את שמו בהציבה לוח-זיכרון בבית-כנסת במוצא-תחתית. יחידתו הוציאה חוברת-זיכרון בשם 'דודי'.